

kredse foreslaas det dernæst, at Beskikkelse af Voldgiftsmændene overalt — uden for København og Frederiksberg — skal foretages af Amsraadet efter Indstilling af Kommunalbestyrelserne. I de Tilfælde, hvor en Retskreds henhører til flere Amsraads-kredse, tillægges der Justitsministeren Bemyndigelse til at fastsætte nærmere Regler om den praktiske Fremgangsmaade ved Beskikkelsen.

Udvalget finder det endvidere rettest, at det i Overensstemmelse med den af De samvirkende danske Landboforeningers Husdyrbrugsudvalg i 1932 afgivne Indstilling (Bilag 6*) foreskrives, at de Personer, der beskikkes til Voldgiftsmænd, skal have praktisk Kendskab til Handel med Husdyr.

I Paragraffens Stk. 4 foreslaas endelig indført en 70 Aars Aldersgrænse for Voldgiftsmænd.

Til § 3.

Ifølge § 3 i Loven af 12. Juni 1922 henhører en Voldgiftssag under Paakendelse af Voldgiftsmændene i den Voldgiftskreds, hvor Sælgeren havde sin Bopæl ved Handelens Afslutning. Da Udvalget nu foreslaar indført en Nyordning, hvorefter eventuelle Regressager skal samles og paakendes tillige med Sagen mod den sidste Sælger — altsaa en Ordning, hvorunder en Række Sælgere inddrages i Sagen —, bliver det nødvendigt at fastslaa, i hvilken af de forskellige Sælgeres Voldgiftskredse Sagen skal behandles. Udvalget har nøje overvejet de forskellige Muligheder i saa Henseende og er klar over, at en Del kunde tale for at henlægge Sagen til den Kreds, i hvilken den første Sælger (det sidste Led i Voldgiftssagen) bor, da denne Person, hos hvem Ansaret samles, efter Sagens Natur vil blive udsat for at blive ramt temmelig haardt af Kendelsen. Man mener dog, at praktiske Hensyn (navnlig det Forhold, at det fra første Færd ikke vides, hvor mange og hvilke Personer der vil blive inddraget i Sagen, og hvor disse bor) umuliggør en saadan Henlæggelse; det foreslaas derfor, at Sagen paabegyndes og forbliver i den Voldgiftskreds, hvor den Person, mod hvilken der først indgives Klage, havde sin Bopæl ved Handelens Afslutning, jfr. Justitsministeriets Skrivelse af 2. November 1908 (Min. Tid. 1908 Nr. 386). Hvis denne Person bor i Udlandet, vil Loven være uanvendelig, medmindre der foreligger saadanne Omstændigheder, at han i Overensstemmelse med Reglerne i Retspleje-

lovens § 243, jfr. § 248, kan sagsøges her i Landet, eller han er repræsenteret her paa en saadan Maade, at Repræsentanten kan sagsøges her paa hans Vegne, jfr. Justitsministeriets Skrivelse af 14. Oktober 1922 (Min. Tid. 1922 Nr. 285).

Den i § 3, Stk. 2, i Loven af 12. Juni 1922 indeholdte særlige Værnetingsbestemmelse for Bytthandeler, der navnlig var motiveret ved formelle Hensyn (Brugen af Ordet „Sælgeren“ i Paragraffens Stk. 1), foreslaas, da Ordet „Sælgeren“ nu ikke mere anvendes, slettet som overflødig.

Til § 4.

Ifølge § 4, Stk. 1, 1ste Punkt, i Loven af 12. Juni 1922 skal Klage angaaende Handel med Husdyr indgives inden 30 Dage fra Leveringsdagen. Naar Tvisten drejer sig om Tuberkulose, Drægtighed, Salg paa Vilkaar og andre Tilfælde, hvor Forholdenes Natur medfører, at Klage ikke har kunnet indgives inden dette Tidspunkt, kan Klagen dog ifølge Stk. 2, 2det Punkt, indgives senere, idet Voldgiftsmændene da skal træffe Afgørelse om, hvorvidt Klagen har været holdt unødvendigt længe tilbage. Med Hensyn til Regelen i Stk. 1, 2det Punkt, er det i hidtidig Praksis antaget, jfr. Højesteretsdom af 21. Februar 1912 (U. f. R. 1912, Side 309), at det henhører under de ordinære Domstoles Afgørelse, om der foreligger en Undskyldningsgrund, der tillader Fravigelse af 30 Dages Fristen, men at det, hvis dette er Tilfældet, tilkommer Voldgiftsmændene at afgøre, om Klagen har været holdt unødvendigt længe tilbage. Det tilkommer altsaa efter denne Praksis de ordinære Domstole at kritisere Voldgiftsmændenes Skøn i førstnævnte, men ikke i sidstnævnte Henseende, jfr. ogsaa Justitsministeriets Skrivelser af 26. November 1909 (Min. Tid. 1909 Nr. 428) og 1. Oktober 1921 (Min. Tid. 1921 Nr. 281). Efter den af Udvalget foreslaaede Ordning, hvorved Underetsdommeren tiltræder Voldgiftsretten, maa man imidlertid formene, at Voldgiftsrettens Skøn med Hensyn til 30 Dages Fristens Fravigelse i enhver Henseende er bindende.

Udvalget har indgaaende drøftet Spørgsmaalet om en Ændring af Reglerne om Fristerne, hvilket Spørgsmaal i en Aarrække har været stærkt diskuteret i Landbokredse og blandt Veterinærkyndige.

Af de tidligere herom fremsatte, indbyrdes ret stærkt afvigende Anskuelser finder man Anledning til at fremhæve følgende:

*) Bilaget ikke optrykt her.